



Kwalifikacyjny kurs zawodowy
w zawodzie technik obuwnik 311916
w zakresie kwalifikacji:

A.52. Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania obuwia

AUTORZY:

Ewa Jasińska

Zespół Szkół Skórzano – Odzieżowych,
Stylizacji i Usług w Radomiu, ul. Śniadeckich 5

Maria Senderowicz

Zespół Szkół Skórzano – Odzieżowych,
Stylizacji i Usług w Radomiu, ul. Śniadeckich 5

Organizator pozaszkolnej formy kształcenia

Zespół Szkół Skórzano – Odzieżowych, Stylizacji i Usług w Radomiu
ul. Śniadeckich 5.

Program kursu został przygotowany w oparciu o podstawę programową kształcenia w zawodzie technik obuwnik 311916 i program nauczania dla zawodu technik obuwnik opracowany przez dr inż. Magdalenę Paździor, dr inż. Małgorzatę Przybyłek.

NAZWA FORMY KSZTAŁCENIA:

Kwalifikacyjny kurs zawodowy w zawodzie technik obuwnik 311916 w zakresie kwalifikacji: **A.52 Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania obuwia.**

1. PODSTAWY PRAWNE:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) ze szczególnym uwzględnieniem ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 205, poz. 1206),
- rozporządzenie MEN z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. z 2012 r., poz. 7),
- rozporządzenie MEN z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach (Dz. U. z 2012 r., poz. 184),
- rozporządzenie z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 204),
- rozporządzenie MEN z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie praktycznej nauki zawodu (Dz. U. Nr 244, poz. 1626),
- rozporządzenie MEN z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkole programów wychowania przedszkolnego i programów nauczania oraz dopuszczania do użytku szkolnego podręczników (Dz. U. z 2012 r., poz. 752),
- rozporządzenie MEN z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (Dz. U. Nr 83, poz. 562 z późn. zm.),
- rozporządzenie MEN z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. Nr 228, poz. 1487),
- rozporządzenie MEN z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003 r. Nr 6, poz. 69 z późn. zm.).

2. OGÓLNE CELE I ZADANIA KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostaną wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Opracowany program nauczania pozwoli na osiągnięcie powyższych celów ogólnych kształcenia zawodowego.

3. INFORMACJA O ZAWODZIE TECHNIK OBUWNIK

Technik obuwnik wykonuje prace, związane z projektowaniem, konstruowaniem i wykonywaniem modeli obuwia, jak również opracowywaniem dokumentacji konstrukcyjnej i techniczno-technologicznej. Potrafi prowadzić : skóra, tworzywa syntetyczne, materiały tekstylne. W toku kształcenia uczeń nabywa umiejętności związane z produkcją obuwia, posługiwania się specjalistycznymi maszynami i urządzeniami, zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa, higieny pracy i ergonomii z jednoczesnym opanowaniem zasad dbałości o higienę na stanowisku pracy oraz umiejętności jego organizacji. Opanowuje też pełen zakres kompetencji społecznych oraz wiedzę związaną z aspektami prowadzenia działalności gospodarczej niezbędną w przyszłej pracy zawodowej i funkcjonowaniu na współczesnym rynku pracy. Do typowych zadań zawodowych, które po skończeniu nauki może wykonywać **technik obuwnik** należy organizowanie, nadzorowanie i kontrolowanie przebiegu procesu produkcyjnego, normowanie zużycia materiałów i czasu pracy, ocena stanu technicznego maszyn i urządzeń oraz wykonywanie bieżących regulacji urządzeń produkcyjnych. **Technik obuwnik** ma opanowane umiejętności opracowania dokumentacji produkcyjnej, ewidencyjnej i rozliczeniowej oraz oceny jakości materiałów, półproduktów i wyrobów. Wykonywanie zawodu wymaga planowania i nadzorowania prac związanych z przygotowaniem i produkcją obuwia.

Do podjęcia pracy w zawodzie obuwnika wymagane jest wykształcenie zawodowe, zdobyte w trakcie 4-letniego cyklu kształcenia w technikum na podbudowie gimnazjum. Wskazana jest sprawność manualna i dobra koordynacja wzrokowo-ruchowa.

Technik obuwnik może podnieść swoją wiedzę ucząc się w szkołach wyższych na kierunkach: wzornictwo, zarządzanie i inżynieria produkcji, towaroznawstwo lub zbliżonych.

4. UZASADNIENIE POTRZEBY KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE TECHNIK OBUWNIK

Technik obuwnik może być zatrudniony na stanowiskach nadzoru i kontroli przebiegu procesu produkcyjnego w różnej wielkości przemysłowych zakładach obuwniczych o zmechanizowanym cyklu produkcyjnym, jak również w zakładach produkujących materiały i akcesoria obuwnicze, świadczących usługi kooperacyjne oraz warsztatach naprawczych realizujących indywidualne zamówienia klientów, w tym na obuwiu ortopedycznym i wkładki do obuwia specjalnego, naprawy i odświeżanie obuwia noszonego. Może pracować w zespole przy produkcji dużych serii wyrobów, a w toku realizacji procesów produkcyjnych organizować czynności dokładnie według instrukcji współpracując w grupie lub prowadzić własną działalność gospodarczą np. w formie usług szewskich.

W obecnych warunkach w branży obuwniczej funkcjonuje wiele małych i średnich firm. Rynek pracy poszukuje ludzi z kwalifikacjami nabytymi w toku kształcenia zawodowego. Potrzebni są pracownicy, którzy z zaangażowaniem i fachowością wykonywaliby swoją pracę.

Analiza internetowych ofert pracy, prowadzona w oparciu o portal Polskiej Izby Przemysłu Skórzanego <http://www.pips.pl/pl/ogloszenia/> wskazuje, że fachowcy w tej branży należą do grupy poszukiwanych pracowników. Rynek pracy potrzebuje wykwalifikowanych **techników obuwników** ze znajomością tradycyjnych i nowoczesnych metod produkcji wyrobów obuwniczych

5. CZAS TRWANIA KURSU/ LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA, SPOSÓB ORGANIZACJI:

5.1 Czas trwania kursu: **500 godzin**

5.2 Sposób organizacji:

5.2.1. Forma zaoczna – co najmniej 4 razy w miesiącu

5.2.2. Forma stacjonarna – co najmniej 3 dni w tygodniu

6. WYMAGANIA WSTĘPNE UCZESTNIKÓW.

Ukończona szkoła	Wymagany dokument	Warunki uzyskania dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodzie technik obuwnik
3-letnie liceum ogólnokształcące na podbudowie gimnazjum	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52.
3-letnie liceum profilowane na podbudowie gimnazjum	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52.
4-letnie technikum na podbudowie gimnazjum	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52.
3-letnia zasadnicza szkoła zawodowa na podbudowie gimnazjum	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8 i A.46. i ukończenie liceum dla dorosłych
3-letnie gimnazjum	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52. i ukończenie liceum dla dorosłych
4-letnie liceum ogólnokształcące na podbudowie szkoły podstawowej	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52.

4-letnie liceum zawodowe na podbudowie szkoły podstawowej	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52.
5- lub 4-letnie technikum na podbudowie szkoły podstawowej	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52.
3-letnia zasadnicza szkoła zawodowa na podbudowie szkoły podstawowej	Świadectwo ukończenia szkoły (potwierdzona kopia).	Zdanie zewnętrznego egzaminu zawodowego w zakresie dwóch kwalifikacji: A.8. i A.52. i ukończenie liceum dla dorosłych

7. POWIĄZANIA ZAWODU OBUWNIK Z INNYMI ZAWODAMI

Podział umiejętności w zawodach na kwalifikacje czyni system kształcenia elastycznym i umożliwia uczącemu się uzupełnianie kwalifikacji stosownie do potrzeb rynku pracy i własnych ambicji. Wspólne kwalifikacje mają zawody kształcone na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej i technikum. Dla zawodu **technik obuwnik** wyodrębniono dwie kwalifikacje: A.8 oraz A.52.

Inną grupą zawodów z obszaru administracyjno-usługowego są: kaletnik, kuśnierz, obuwnik, technik technologii wyrobów skórzanych, **technik obuwnik**, które mają wspólne efekty kształcenia określone kodem PKZ(A.e).

Kwalifikacja		Symbol zawodu	Zawód	Elementy wspólne
A.11.	Wykonywanie, naprawa i renowacja wyrobów kuśnierskich	753106	Kuśnierz	PKZ(A.e)
A.7.	Wykonywanie, naprawa i renowacja wyrobów kaletniczych	753702	Kaletnik	

A.8.	Wytwarzania obuwia	753602	Obuwnik
A.46.	Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania wyrobów skórzanych	311926	Technik technologii wyrobów skórzanych
A.52.	Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania obuwia	311916	Technik obuwnik

Kwalifikacja		Symbol zawodu	Zawód	Elementy wspólne
A.46.	Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania wyrobów skórzanych	311926	Technik technologii wyrobów skórzanych	PKZ(A.u)
A.52.	Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania obuwia	311916	Technik obuwnik	

8. SZCZEGÓŁOWE CELE KSZTAŁCENIA I SPOSOBY ICH OSIĄGANIA Z UWZGLĘDNIENIEM MOŻLIWOŚCI INDYWIDUALIZACJI PRACY SŁUCHACZY:

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie **technik obuwnik** powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowywania materiałów oraz opracowywania elementów obuwia;
- 2) wykonywania operacji montowania cholewek;
- 3) wykonywania operacji związanych z montażem i wykańczaniem obuwia;
- 4) organizowania prac związanych z technicznym przygotowaniem produkcji;
- 5) oceniania jakości i identyfikowania nieprawidłowości procesów technologicznych wytwarzania obuwia.

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów (BHP, PDG, JOZ, KPS, OMZ);

- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru administracyjno-usługowego, stanowiące podbudowę do kształcenia w zawodzie PKZ(A.e) i PKZ(A.u);
 - 3) efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji A.8. *Wytwarzanie obuwia* oraz A.52. *Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania obuwia* wyodrębnionych w zawodzie **technik obuwnik**.
- Kształcenie zgodnie z opracowanym programem nauczania pozwoli na osiągnięcie wyżej wymienionych celów kształcenia.

9. KORELACJA PROGRAMU NAUCZANIA DLA ZAWODU TECHNIK OBUWNIK Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO

Program nauczania dla zawodu **technik obuwnik** uwzględnia aktualny stan wiedzy o zawodzie ze szczególnym zwróceniem uwagi na nowe technologie stosowane w zawodzie oraz współczesne koncepcje nauczania i uczenia się.

Program uwzględnia także zapisy zadań ogólnych szkoły i umiejętności zdobywanych w trakcie kształcenia w szkole ponadgimnazjalnej umieszczonych w podstawach programowych kształcenia ogólnego, w tym:

- 1) umiejętność rozumienia, wykorzystania i refleksyjnego przetworzenia tekstów, prowadząca do osiągnięcia własnych celów, rozwoju osobowego oraz aktywnego uczestnictwa w życiu społeczeństwa;
- 2) umiejętność wykorzystania narzędzi matematyki w życiu codziennym oraz formułowania sądów opartych na rozumowaniu matematycznym;
- 3) umiejętność wykorzystania wiedzy o charakterze naukowym do identyfikowania i rozwiązywania problemów, a także formułowania wniosków opartych na obserwacjach empirycznych dotyczących przyrody lub społeczeństwa;
- 4) umiejętność komunikowania się w języku ojczystym i w językach obcych;
- 5) umiejętność sprawnego posługiwania się nowoczesnymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi;
- 6) umiejętność wyszukiwania, selekcjonowania i krytycznej analizy informacji;
- 7) umiejętność rozpoznawania własnych potrzeb edukacyjnych oraz uczenia się;
- 8) umiejętność pracy zespołowej.

W programie nauczania dla zawodu **technik obuwnik** uwzględniono powiązania z kształceniem ogólnym polegające na wcześniejszym osiąganiu efektów kształcenia w zakresie przedmiotów ogólnokształcących stanowiących podbudowę dla kształcenia w zawodzie. Dotyczy to przede wszystkim takich przedmiotów, jak: matematyka, fizyka i geografia, a także podstawy przedsiębiorczości i edukacja dla bezpieczeństwa.

Warunkiem osiągnięcia wymienionych wyżej efektów kształcenia jest zaliczenie wszystkich zajęć edukacyjnych objętych programem kursu.

10. PLAN NAUCZANIA (nazwa zajęć i ich wymiar):

Lp.	Przedmioty	Dział programowy	Tygodniowo	Semestr I	Semestr II	Razem
1.	Działalność gospodarcza w przemyśle obuwniczym	1.1. Podstawy prawne prowadzenia działalności gospodarczej	1	15	15	30
		1.2. Działalność zakładu obuwniczego				
2.	Język obcy w obuwnictwie (angielski)	2.1. Język obcy zawodowy w działalności obuwniczej	1	15	15	30
		2.2. Komunikacja w środowisku pracy				
3.	Materiały obuwnicze	3.1. Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji obuwia	1	15	15	30
		3.2. Właściwości materiałów obuwniczych				
4.	Projektowanie obuwia	4.1. Projektowanie wzorów	2	50	80	130
		4.2. Opracowanie konstrukcyjne wzorów				

5.	Organizacja produkcji obuwia	5.1. Planowanie produkcji obuwia	2	30	30	60
		5.2. Nadzorowanie produkcji obuwia				
6.	Kontrola jakości w procesach wytwarzania obuwia	6.1. Ocena materiałów podstawowych i pomocniczych	5	70	70	140
		6.2. Kontrola jakości w toku produkcji i ocena gotowego obuwia				
7.						
8.	Praktyka zawodowa 2 tygodnie			2 tyg.		80
Razem w cyklu kształcenia						500

10. Wykaz działów programowych dla zawodu technik obuwnik

Lp.	Przedmioty	Dział programowy	Liczba godzin przeznaczonych na dział	Razem
1.	Działalność gospodarcza w przemyśle obuwniczym	1.1. Podstawy prawne prowadzenia działalności gospodarczej		30
		1.2. Działalność zakładu obuwniczego		
2.	Język obcy w obuwnictwie (angielski)	2.1. Język obcy zawodowy w działalności obuwniczej		30
		2.2. Komunikacja w środowisku pracy		
3.	Materiały obuwnicze	3.1. Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji obuwia		30
		3.2. Właściwości materiałów obuwniczych		
4.	Projektowanie obuwia	4.1. Projektowanie wzorów		130
		4.2. Opracowanie konstrukcyjne wzorów		
5.	Organizacja produkcji obuwia	5.1. Planowanie produkcji obuwia		60
		5.2. Nadzorowanie produkcji obuwia		

6.	Kontrola jakości w procesach wytwarzania obuwia	6.1. Ocena materiałów podstawowych i pomocniczych		140
		6.2. Kontrola jakości w toku produkcji i ocena gotowego obuwia		
7.	Praktyka zawodowa 2 tygodnie			80
Razem w cyklu kształcenia				500

11. PROGRAMY NAUCZANIA DLA POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW W ZAWODZIE TECHNIK OBUWNIK

W programie nauczania zastosowano taksonomię celów ABC B. Niemierko.

1. Działalność gospodarcza w przemyśle obuwniczym

1.1. Podstawy prawne prowadzenia działalności gospodarczej

1.2. Działalność zakładu obuwniczego

1.1. Podstawy prawne prowadzenia działalności gospodarczej			
Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Materiał nauczania
BHP(2)1 wymienić instytucje oraz służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce;	P	A	<ul style="list-style-type: none"> • Prawa i obowiązki pracownika. • Obowiązki pracodawcy dotyczące ubezpieczeń. • Obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej. • Podstawy działalności gospodarczej. • Zasady planowania działalności. • Formy pozyskiwania kapitału. • Dokumentacja dotycząca podejmowania działalności gospodarczej.
BHP(2)2 określić zadania instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce;	P	C	
BHP(2)3 określić uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce;	P	C	
PDG(1)1 określić działania mechanizmów rynkowych właściwych dla branży obuwniczej;	P	C	
PDG(1)2 rozróżnić podmioty gospodarcze funkcjonujące w branży obuwniczej;	P	B	
PDG(2)1 zanalizować przepisy prawa pracy, przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych, przepisy prawa podatkowego i prawa autorskiego;	PP	D	
PDG(2)2 określić skutki nieprzestrzegania przepisów prawa pracy, przepisów prawa o ochronie danych osobowych oraz przepisy prawa podatkowego i prawa autorskiego;	P	C	
PDG(3)1 zastosować przepisy prawa dotyczące podejmowania działalności gospodarczej w branży obuwniczej;	P	C	

1.1. Podstawy prawne prowadzenia działalności gospodarczej			
PDG(3)2 określić przepisy prawa dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej w branży obuwniczej;	P	C	
PDG(4)1 dokonać klasyfikacji przedsiębiorstw i instytucji występujących w branży obuwniczej;	P	C	
PDG(4)2 wyjaśnić powiązania między przedsiębiorstwami, instytucjami funkcjonującymi w branży obuwniczej;	P	C	
PDG(7)1 zastosować przepisy prawa dotyczące podejmowania działalności gospodarczej w branży obuwniczej	P	C	
PDG(7)2 skonstruować spójny i realistyczny biznesplan dla działalności gospodarczej w branży obuwniczej;	P	C	
PDG(7)3 sporządzić dokumenty niezbędne do uruchomienia działalności gospodarczej w branży obuwniczej;	P	C	
PDG(7)4 sporządzić dokumenty niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej w branży obuwniczej;	P	C	
BHP(3)1 wskazać prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy;	P	C	
BHP(3)2 wskazać prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy;	P	C	
BHP(3)3 określić konsekwencje wynikające z nieprzestrzegania praw i obowiązków pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.	P	C	
<p>Planowane zadania</p> <p>Planowanie działalności gospodarczej</p> <p>Zaplanuj procedury postępowania przy rejestracji własnej firmy świadczącej usługi w zakresie naprawy obuwia. Sporządź wykaz urzędów, w których należy dokonać rejestracji działalności, wybierz dokumenty oraz wypełnij je. Wykonaj prezentację multimedialną, w której przedstawisz rezultaty pracy grupy w formie instrukcji postępowania.</p> <p>Ocenie podlega: podanie procedur postępowania, powołanie się na odpowiednie akty prawne, wybór dokumentów i ich wypełnienie, wykorzystanie różnych źródeł informacji, sposób prezentacji. Do dyspozycji masz stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu.</p> <p>Zadanie wykonaj w grupie 2–3-osobowej zgodnie z opisem. Wykonana prezentacja zostanie przedstawiona i omówiona przez lidera na forum klasy.</p>			

1.1. Podstawy prawne prowadzenia działalności gospodarczej

Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne

W pracowni, w której prowadzone będą zajęcia edukacyjne powinny się znajdować: zbiory prawa w zakresie działalności gospodarczej i prawa pracy oraz stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu. Dział ten wymaga stosowania aktywizujących metod kształcenia, zaplanowane do osiągnięcia efekty kształcenia przygotowują ucznia do funkcjonowania na rynku pracy jako przedsiębiorcy.

Podczas realizacji zajęć powinny być kształtowane umiejętności analizowania przepisów prawa, a także postawy odpowiedzialności za działanie niezgodne z przepisami prawa.

Środki dydaktyczne

W pracowni, w której będą prowadzone zajęcia edukacyjne powinny się znajdować: zbiory przepisów prawa w zakresie działalności gospodarczej i prawa pracy.

Zalecane metody dydaktyczne

Dominującą metodą kształcenia powinna być metoda tekstu przewodniego, która ułatwi uczniom samodzielne zbieranie i analizowanie informacji dotyczących zakładania własnej działalności gospodarczej, oraz metoda projektu.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach 10–15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów należy dokonać przez ocenę wykonanego projektu.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

1.2. Działalność zakładu obuwniczego

Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Material nauczania
BHP(4)1 określić zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka związane z wykonywaniem zadań zawodowych;	P	C	• Organizacja pracy na stanowisku pracy.
BHP(4)2 określić zagrożenia dla mienia i środowiska związane	P	C	

1.2. Działalność zakładu obuwniczego			
z wykonywaniem zadań zawodowych;			<ul style="list-style-type: none"> • Nowoczesne formy organizacji i zarządzania. • Podstawowe wiadomości z zakresu psychologii i socjologii. • Badania potrzeb klienta. • Źródła przychodów i kosztów w zakładzie obuwniczym • Ocena jakości materiałów i wyrobów gotowych w zakładzie obuwniczym
BHP(4)3 zapobiegać zagrożeniom dla zdrowia i życia człowieka związanym z wykonywaniem zadań zawodowych;	P	C	
BHP(4)4 zapobiegać zagrożeniom dla mienia i środowiska związanym z wykonywaniem zadań zawodowych;	P	C	
BHP(5)1 rozpoznać źródła i czynniki szkodliwe występujące w środowisku pracy;	P	A	
BHP(5)2 scharakteryzować zagrożenia związane z występowaniem szkodliwych czynników w środowisku pracy;	P	C	
BHP(5)3 zapobiegać zagrożeniom wynikającym z wykonywania zadań zawodowych;	P	C	
PDG(5)1 wskazać czynniki wpływające na działania związane z funkcjonowaniem przedsiębiorstw w branży obuwniczej;	P	C	
PDG(5)2 zanalizować działania prowadzone przez przedsiębiorstwa konkurencyjne;	P	D	
PDG(6)1 zaplanować współpracę z innymi przedsiębiorstwami z branży obuwniczej;	P	C	
PDG(6)2 zorganizować współpracę w ramach wspólnych przedsięwzięć z innymi przedsiębiorstwami z branży obuwniczej;	P	C	
PDG(8)1 wykonać czynności związane z prowadzeniem korespondencji w różnej formie;	P	C	
PDG(8)2 sporządzić pisma związane z prowadzeniem działalności gospodarczej;	P	C	
PDG(9)1 posługiwać się urządzeniami biurowymi;	P	C	
PDG(9)2 skorzystać z programów komputerowych wspomagających prowadzenie działalności gospodarczej;	P	C	
PDG(10)1 opracować plan marketingowy dla prowadzonej działalności gospodarczej;	P	C	
PDG(10)2 dobrać instrumenty marketingowe do prowadzonych działań;	P	C	

1.2. Działalność zakładu obuwniczego		
PDG(10)3 podejmować współpracę z przedsiębiorstwami funkcjonującymi w branży obuwniczej;	P	C
PDG(11)1 dokonać analizy kosztów i przychodów prowadzonej działalności gospodarczej;	P	D
PDG(11)2 ocenić efektywność działań w zakresie kosztów i przychodów prowadzonej działalności gospodarczej;	P	C
PDG(11)3 wskazać możliwości optymalizacji kosztów i przychodów prowadzonej działalności gospodarczej;	P	C
KPS(1)1 zastosować zasady kultury osobistej;	P	C
KPS(1)2 zastosować zasady etyki zawodowej;	P	C
KPS(2)1 zaproponować sposoby rozwiązywania problemów;	P	C
KPS(2)2 dążyć wytrwale do celu;	P	B
KPS(2)3 zrealizować działania zgodnie z własnymi pomysłami;	P	B
KPS(2)4 zainicjować zmiany mające pozytywny wpływ na środowisko pracy;	P	B
KPS(3)1 zanalizować rezultaty działań;	PP	D
KPS(3)2 uświadomić sobie konsekwencje działań;	P	C
KPS(4)1 zanalizować zmiany zachodzące w branży;	PP	D
KPS(4)2 podejmować nowe wyzwania;	P	C
KPS(4)3 wykazać się otwartością na zmiany w zakresie stosowanych metod i technik pracy;	P	C
KPS(5)1 przewidywać sytuacje wywołujące stres;	P	C
KPS(5)2 zastosować sposoby radzenia sobie ze stresem;	P	C
KPS(5)3 określić skutki stresu;	P	C
KPS(6)1 przejawiać gotowość do ciągłego uczenia się i doskonalenia zawodowego;	P	B
KPS(6)2 wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych;	P	C
KPS(9)1 zastosować techniki negocjacyjne;	P	C
KPS(9)2 zachowywać się asertywnie;	P	C

1.2. Działalność zakładu obuwniczego			
KPS(9)3 zaproponować konstruktywne rozwiązania;	P	B	
<p>Planowane zadania</p> <p>Wykonanie projektu „Prowadzę zakład obuwniczy” Zadanie wykonaj w grupie 3-osobowej. W pierwszym etapie przygotuj opis (konspektu) projektu, w którym zostaną określone szczegółowe cele projektu, konieczne do podjęcia działania, lub pytania, na które będziesz poszukiwać odpowiedzi, czas wykonania projektu, ustalone z nauczycielem terminy konsultacji oraz kryteria, zakres i termin oceny. W drugim etapie opracuj szczegółowy plan działania, zawierający następujące informacje: zadanie do wykonania, osoba odpowiedzialna za wykonanie zadania, termin wykonania zadania oraz ewentualne koszty. W trzecim etapie: zbierz i zgromadź informacje potrzebne do rozstrzygnięcia postawionych w projekcie problemów, przeprowadź selekcję i analizę zgromadzonych informacji, przeprowadź wnioskowanie ukierunkowane na wybór optymalnego rozwiązania. Projekt zaprezentujcie na forum grupy i przekażcie do oceny.</p>			
<p>Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne Zajęcia z działu programowego „Działalność zakładu obuwniczego” powinny być prowadzone w pracowni lub sali dydaktycznej wyposażonej w stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu oraz urządzenia multimedialne.</p> <p>Środki dydaktyczne W pracowni, w której będą prowadzone zajęcia edukacyjne powinny się znajdować : zbiory przepisów prawa w zakresie działalności gospodarczej i prawa pracy, normy jakości wyrobów obuwniczych, filmy i prezentacje multimedialne.</p> <p>Zalecane metody dydaktyczne Dominującą metodą kształcenia powinna być metoda projektu, która sprzyja rozwijaniu kompetencji personalnych i społecznych, samodzielnemu rozwiązywaniu problemów oraz rozpoznaniu wybranej tematyki w pogłębiony sposób.</p> <p>Formy organizacyjne Zajęcia powinny być prowadzone w formie pracy w grupie do 15 osób.</p>			
<p>Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia Oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów należy dokonać przez ocenę wykonanego projektu odnośnie poprawności zastosowanych działań i możliwych do osiągnięcia efektów zaproponowanych w projekcie rozwiązań organizacyjnych.</p>			
<p>Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające: dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,</p>			

1.2. Działalność zakładu obuwniczego

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

2. Język obcy w obuwnictwie

2.1. Język obcy zawodowy w działalności obuwniczej

2.2. Komunikacja w środowisku pracy

2.1. Język obcy zawodowy w działalności obuwniczej			
Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Materiał nauczania
JOZ(1)1 udzielić ogólnych informacji o osobach, miejscach, przedmiotach związanych z wykonywanym zawodem;	P	C	<ul style="list-style-type: none">• Słownictwo związane z wykonywaniem czynności zawodowych.• Źródła informacji o materiałach podstawowych i pomocniczych stosowanych w produkcji obuwia.• Źródła informacji o narzędziach, maszynach i urządzeniach stosowanych w produkcji obuwia.• Zastosowanie zwrotów grzecznościowych.• Internetowe źródła informacji.
JOZ(1)2 zastosować nazwy maszyn, urządzeń i narzędzi stosowane do produkcji obuwia;	P	C	
JOZ(1)3 posługiwać się terminologią związaną z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy;	P	C	
JOZ(1)4 posługiwać się terminologią ogólnotechniczną w branży skórzanej;	P	C	
JOZ(1)5 porozumieć się z uczestnikami procesu pracy wykorzystując słownictwo ogólne i strategie kompensacyjne;	P	C	
JOZ(3)1 zinterpretować polecenia pisemne dotyczące wykonywania czynności zawodowych;	P	C	
JOZ(3)2 odczytać i zanalizować podane w sposób pisemny instrukcje obsługi maszyn i urządzeń;	P	D	
JOZ(3)3 rozpoznać związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu;	P	B	
JOZ(3)4 przełożyć język instrukcji na czynności wykonywania zadań zawodowych;	P	B	
JOZ(5)1 skorzystać ze słowników jedno- i dwujęzycznych	P	C	

2.1. Język obcy zawodowy w działalności obuwniczej			
ogólnych i branżowych;			
JOZ(5)2 odszukać w prasie, literaturze fachowej i na stronach internetowych potrzebne informacje związane z wykonywaniem zawodu;	P	A	
JOZ(5)3 przekazać w języku polskim główne myśli lub wybrane informacje z tekstu w języku obcym;	P	C	
JOZ(5)4 zrozumieć informacje dotyczące wykonywanego zawodu usłyszane w mediach obcojęzycznych.	P	C	
<p>Planowane zadania</p> <p>Rozmowa w języku obcym na temat prowadzenia działalności zakładu obuwniczego Przeprowadź rozmowę w języku obcym dotyczącą prowadzenia działalności zakładu obuwniczego. Zadanie wykonaj w grupie 2–3-osobowej. Macie do dyspozycji m.in. filmy instruktażowe w języku obcym, stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu. Waszym zadaniem jest stworzenie projektu przedstawiającego własne miejsce pracy z opisem czynności, narzędzi pracy w języku obcym. Podsumowaniem zadania jest prezentacja efektów pracy grupy na forum klasy przez lidera. Wykonaną pracę porównajcie z przygotowanym wzorcem i dokonajcie samooceny poprawności realizacji. Projekt przekażcie do oceny.</p>			
<p>Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne W pracowni, w której prowadzone będą zajęcia edukacyjne powinny znajdować się: sprzęt audiowizualny, rzutnik pisma, odtwarzacz DVD, słowniki jedno- i dwujęzyczne, komputer z dostępem do Internetu.</p> <p>Środki dydaktyczne Zestawy ćwiczeń, instrukcje do ćwiczeń, karty samooceny, karty pracy dla uczniów.</p> <p>Zalecane metody dydaktyczne Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form aktywizujących, takich jak: dialog, symulacja, burza mózgów, metoda gier dydaktycznych, metody doskonalące kompetencje komunikacyjne.</p> <p>Formy organizacyjne Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form nauczania. W przygotowaniu projektów najlepiej sprawdzi się metoda pracy w małej grupie. Praca indywidualna pozwala na samodzielne wykonanie ćwiczenia wybraną metodą i własnym tempem.</p>			
<p>Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów proponuje się przeprowadzenie testu wielokrotnego wyboru oraz testu typu „próba pracy”.</p>			

2.1. Język obcy zawodowy w działalności obuwniczej

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

2.2. Komunikacja w środowisku pracy

Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Material nauczania
JOZ(2)1 zrozumieć i zastosować się do ustnie wypowiedzianych informacji dotyczących obowiązków i oczekiwań pracodawcy;	P	C	<ul style="list-style-type: none">• Słownictwo związane z wykonywaniem czynności zawodowych.• Źródła informacji o materiałach podstawowych i pomocniczych stosowanych w produkcji obuwia.• Źródła informacji o narzędziach, maszynach i urządzeniach stosowanych w produkcji obuwia.• Zastosowanie zwrotów grzecznościowych.• Obsługa klientów w języku obcym.• Negocjacje cen w języku obcym.• Internetowe źródła informacji.
JOZ(2)2 zrozumieć i zastosować ustnie wypowiedziane zasady związane z obsługą maszyn i urządzeń stosowanych do produkcji obuwia;	P	C	
JOZ(2)3 określić kontekst wypowiedzi dotyczących wykonywania czynności zawodowych;	P	C	
JOZ(4)1 prowadzić korespondencję formalną, nieformalną i mailową;	P	C	
JOZ(4)2 wyrazić swoje opinie i pomysły związane z wykonywaną pracą;	P	C	
JOZ(4)3 przeprowadzić rozmowę z przełożonym i podwładnym w zakresie wykonywania zadań zawodowych.	P	C	

Planowane zadania

Sporządzenie notatki służbowej w języku obcym

Sporządź notatkę służbową w języku obcym, będącą formą przekazania informacji z działu rozkroju do magazynu odnośnie ilości materiałów

2.2. Komunikacja w środowisku pracy

potrzebnych do produkcji. Pismo powinno zawierać zestawienie i krótką charakterystykę materiałów, zapotrzebowanie ilościowe, a także sposób i termin dostawy.

Zadanie wykonujesz indywidualnie, zwracając uwagę na i poprawność językową w tekście. Wykonane zadanie przekaz do oceny.

Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne

Zajęcia edukacyjne powinny odbywać się w pracowni wyposażonej w: słowniki obcojęzyczno-polskie, komputer z dostępem do Internetu (jedno stanowisko na dwóch uczniów), urządzenia multimedialne.

Środki dydaktyczne

Zestawy ćwiczeń, instrukcje do ćwiczeń, pakiety edukacyjne dla uczniów, karty pracy dla uczniów, filmy i czasopisma fachowe, prezentacje multimedialne, słowniki obcojęzyczno-polskie.

Zalecane metody dydaktyczne

Skuteczność kształcenia zależy od prawidłowego doboru metod dydaktycznych, które przygotują uczniów do rozwiązywania problemów, z uwzględnieniem metody ćwiczeń i dyskusji. Poprzez ćwiczenia uczniowie nabywają umiejętności posługiwania się językiem obcym zawodowym.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach 10–15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów proponuje się przeprowadzenie testu wielokrotnego wyboru oraz testu typu „próba pracy”.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

3 .Materiały obuwnicze

3.1. Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji obuwia

3.2. Właściwości materiałów obuwniczych

3.1. Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji obuwia

3.1. Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji obuwia			
Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Materiał nauczania
BHP(6)1 wskazać skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka;	P	C	<ul style="list-style-type: none"> • Czynniki szkodliwe dla organizmu człowieka związane z użyciem materiałów obuwniczych. • Skóry naturalne, budowa chemiczna. • Budowa histologiczna skór. • Kryteria podziału skór naturalnych stosowanych do wytwarzania obuwia. • Budowa tworzyw skóropodobnych. • Znaczenie tworzyw sztucznych w produkcji obuwia. • Klasyfikacja włókien. • Budowa płaskich wyrobów włókienniczych. • Układ topograficzny skór. • Wady i uszkodzenia skór. • Dobór materiałów do wytwarzania obuwia. • Charakterystyka nici. • Kleje stosowane w obuwnictwie. • Materiały spodowe. • Materiały pomocnicze do
BHP(6)2 scharakteryzować skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka;	P	C	
PKZ(A.e)(2)1 określić budowę histologiczną skór;	P	B	
PKZ(A.e)(2)2 rozróżnić skóry w zależności od sposobu garbowania i sposobu wykończenia;	P	B	
PKZ(A.e)(2)3 określić tworzywa sztuczne i skóropodobne do produkcji obuwia;	P	A	
PKZ(A.e)(2)4 rozróżnić tkaniny stosowane do produkcji obuwia;	P	B	
PKZ(A.e)(2)5 określić dzianiny, włókniny i filce stosowane do wytwarzania obuwia;	P	B	
PKZ(A.e)(2)6 zdefiniować materiały na bazie α -celulozy stosowane do produkcji wewnętrznych elementów obuwia;	P	A	
PKZ(A.e)(3)1 rozpoznać poszczególne części układu topograficznego skór;	P	C	
PKZ(A.e)(3)2 scharakteryzować poszczególne części skór;	P	C	
PKZ(A.e)(4)1 scharakteryzować wady i uszkodzenia skór surowych i wyprawionych;	P	C	
PKZ(A.e)(4)2 wykryć wady i uszkodzenia skór surowych i wyprawionych;	P	D	

3.1. Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji obuwia			
			wytwarzania obuwia
<p>Planowane zadania</p> <p>Dobór materiałów obuwniczych do określonego typu obuwia Wykorzystując informacje dotyczące materiałów obuwniczych, wykonaj projekt w postaci prezentacji multimedialnej. Projekt powinien zawierać: informacje o wyborze typu obuwia, wykaz elementów wierzchnich, wykaz elementów na spody obuwia, dobór materiałów podstawowych i pomocniczych do wykonania obuwia. Do zadania wykorzystaj stanowisko komputerowe z programem do prezentacji multimedialnej. Ocenie w projekcie będą podlegać: rodzaj wybranego obuwia oraz uzasadnienie doboru materiałów na poszczególne elementy obuwia. Do dyspozycji masz stanowisko komputerowe z oprogramowaniem i dostępem do Internetu. Zadanie wykonaj w grupach 2–3-osobowych. Wybierz lidera grupy, który przedstawi opracowany projekt na forum klasy. Czas prezentacji 7–10 minut.</p>			
<p>Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne Zajęcia powinny być prowadzone w sali wyposażonej w lupy, mikroskopy, stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu i urządzenia multimedialne.</p> <p>Środki dydaktyczne Katalogi materiałów obuwniczych zawierające: próbki materiałów podstawowych i pomocniczych; plansze z materiałami; tablice i foliogramy ilustrujące topograficzną i histologiczną budowę skóry, proces produkcji materiałów włókienniczych, tworzyw skóropodobnych, proces wyprawy skóry, wady i uszkodzenia materiałów; literatura fachowa, czasopisma branżowe, filmy i prezentacje multimedialne.</p> <p>Zalecane metody dydaktyczne Zalecanymi metodami są aktywizujące metody kształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem metody ćwiczeń, dyskusji dydaktycznej. Dominującymi metodami powinny być np.: metoda tekstu przewodniego, metoda projektu i ćwiczeń praktycznych.</p> <p>Formy organizacyjne Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.</p>			
Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia			

3.1. Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji obuwia

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczących się proponuje się stosowanie testów wielokrotnego wyboru, ćwiczeń, projektów i testów praktycznych wraz z kryteriami oceny i schematem punktowania.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

3.2. Właściwości materiałów obuwniczych

Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Materiał nauczania
PKZ(A.e)(3)3 określić właściwości skóry w opisie topograficznym;	P	C	<ul style="list-style-type: none">• Właściwości skór w poszczególnych miejscach topograficznych.• Sposoby tuszowania wad i uszkodzeń skór naturalnych.• Właściwości chemiczne materiałów obuwniczych.• Właściwości fizyczne materiałów obuwniczych.• Ocena właściwości materiałów pomocniczych.• Odporność powłok kryjących materiałów obuwniczych.• Właściwości użytkowe i technologiczne materiałów.• Metody badań materiałów i normy EN-ISO.
PKZ(A.e)(4)3 określić przydatność skór z wadami i uszkodzeniami do wytwarzania obuwia;	P	C	
PKZ(A.e)(5)1 określić właściwości chemiczne materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia;	P	C	
PKZ(A.e)(5)2 scharakteryzować właściwości fizyczne materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia;	P	C	
PKZ(A.e)(5)3 określić właściwości powłok wykańczalniczych materiałów stosowanych w produkcji wyrobów skórzanych;	P	C	
PKZ(A.e)(5)4 zastosować normy do określania właściwości materiałów;	P	C	
PKZ(A.e)(5)5 określić urządzenia i aparaturę stosowaną do oznaczania właściwości materiałów;	P	C	
Planowane zadania			

3.2. Właściwości materiałów obuwniczych

Określenie właściwości materiałów stosowanych do produkcji obuwia

Na podstawie katalogów norm wybierz po trzy oznaczenia właściwości fizykochemicznych materiałów obuwniczych istotnych z punktu widzenia procesów wytwarzania lub użytkowania obuwia. Dobierz aparaturę i urządzenia pomiarowe oraz określ metodykę badań. Dokonaj pomiaru określonych wskaźników i oceń otrzymane materiały.

Ocenie będą podlegać: umiejętność korzystania z norm ISO, wybór metodyki badań, aparatury badawczej oraz wykonanie obliczeń i interpretacja wyników.

Zadanie wykonaj w grupach 2–3-osobowych. Otrzymane wyniki zestaw w tabeli, dokonaj ich analizy i przekaz do oceny.

Warunki osiągania efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone w pracowni wyposażonej w: stanowiska do badań laboratoryjnych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) i aparaturę kontrolno-pomiarową, lupy, mikroskopy, stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu i urządzenia multimedialne, próbki materiałów podstawowych i pomocniczych, tablice i foliogramy ilustrujące topograficzną i histologiczną budowę skóry, proces produkcji materiałów włókienniczych, tworzyw skóropodobnych, proces wyprawy skóry, wady i uszkodzenia materiałów, aparaturę kontrolno-pomiarową, normy dotyczące wytwarzania obuwia.

Środki dydaktyczne

Instrukcje obsługi urządzeń i aparatury do pomiaru właściwości materiałów, metodyki badań, katalogi norm ISO dotyczące materiałów obuwniczych i wytwarzania obuwia, katalogi materiałów obuwniczych, literatura fachowa, czasopisma branżowe.

Zalecane metody dydaktyczne

Dział programowy „Właściwości materiałów obuwniczych” wymaga stosowania aktywizujących metod prowadzenia zajęć dydaktycznych, które sprzyjają pogłębianiu zdobytej wiedzy, poprzez samodzielne poszukiwanie rozwiązań, komunikowanie się, a niekiedy kreatywnego rozwiązania problemu. Dzięki takim metodom zostaną w pełni osiągnięte efekty kształcenia, które są niezbędne do wykonywania prac zawodowych. Dominującymi metodami powinny być np.: metoda tekstu przewodniego, ćwiczeń praktycznych.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczących się proponuje się przeprowadzenie testów pisemnych oraz testów typu „próba pracy”, obserwację pracy ucznia i notowaniu wyników obserwacji w karcie obserwacji.

3.2. Właściwości materiałów obuwniczych

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

4. Projektowanie obuwia

4.1. Projektowanie wzorów

4.2. Opracowanie konstrukcyjne wzorów

4.1. Projektowanie wzorów			
Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Material nauczania
PKZ(A.u)(1)1 zastosować środki wyrazu plastycznego przy opracowaniu nowych wzorów obuwia;	P	C	<ul style="list-style-type: none">• Środki wyrazu plastycznego.• Zasady kompozycji plastycznej.• Narzędzia kompozycji plastycznej.• Metodyka projektowania obuwia.• Elementy procesu projektowego obuwia.• Programy komputerowe wspomagające procesy produkcji obuwia.
PKZ(A.u)(1)2 zastosować zasady kompozycji plastycznej w projektowaniu obuwia	P	C	
PKZ(A.u)(1)3 skonstruować projekt obuwia;	P	C	
PKZ(A.u)(7)3 porównać programy komputerowe wspomagające projektowanie obuwia;	P	C	
PKZ(A.u)(7)4 wykonać cyfrowe modelowanie graficzne projektowanego wzoru obuwia;	P	C	
KPS(7)1 przyjmować odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe;	P	C	
KPS(7)2 respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej;	P	C	
KPS(7)3 określić konsekwencje nieprzestrzegania tajemnicy zawodowej.	P	C	
Planowane zadanie Kompozycje plastyczne na płaszczyźnie Na podstawie otrzymanych przykładów prac plastycznych sklasyfikuj układy kompozycji statycznych i dynamicznych, kompozycje otwarte i zamknięte, obrazy symetryczne jednoosiowe i wieloosiowe. Wyniki zadania zaprezentuj na forum klasy (10 min.) oraz przekaz do oceny wypełnioną kartę pracy obejmującą: poprawne wskazanie przykładów kompozycji w najbliższym otoczeniu (np. układ domów w osiedlu mieszkaniowym, ustawienie ławek w klasie, kompozycja ubioru) oraz rozwiązanie ćwiczeń utrwalająco-sprawdzających, np. w formie krzyżówki. Zadanie wykonaj indywidualnie, korzystając z dostępnych pomocy dydaktycznych graficznych i książkowych. Wykonaną pracę porównaj z przygotowanym wzorcem i dokonaj samooceny poprawności wykonania zadania.			

4.1. Projektowanie wzorów

Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne

Zajęcia edukacyjne mogą być prowadzone w systemie klasowo-lekcyjnym lub pracowni projektowania obuwia wyposażonej w: stanowiska rysunkowe (jedno stanowisko dla jednego ucznia), lub bezpośrednio u producentów obuwia w działach projektowo-konstrukcyjnych. Do wykonania zadania niezbędne są materiały, przybory rysunkowe i malarskie, modele brył i figur geometrycznych, stanowisko komputerowe dla nauczyciela z dostępem do Internetu, stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla jednego ucznia), drukarki, skanery i plotery (po jednym urządzeniu na cztery stanowiska komputerowe), pakiet programów biurowych, projektor multimedialny.

Środki dydaktyczne

Materiały dydaktyczne i techniczne środki kształcenia: przybory rysunkowe i malarskie, modele brył i figur geometrycznych, modele obuwia, zestawy ćwiczeń, instrukcje do wykonywania ćwiczeń, karty pracy dla uczniów.

Zalecane metody dydaktyczne

Dział programowy „Projektowanie obuwia” wymaga stosowania aktywizujących i symulacyjnych metod nauczania z uwzględnieniem metody ćwiczeń, projektów, łączenia teorii z praktyką, korzystania z innych niż podręcznikowe źródeł informacji. Zaplanowane do osiągnięcia efekty nauczania umożliwiają uczniom zapoznanie się z teorią kompozycji plastycznej i zastosowaniem tych zagadnień w procesie projektowania wzorów obuwia. Dominującymi metodami kształcenia powinny być metody problemowe: dyskusji związanej z wykładem i symulacyjne oraz praktyczne: ćwiczeń i projektów. Metody te są poprzedzone pokazem z objaśnieniem.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Sprawdzanie efektów nauczania proponuje się prowadzić na podstawie prezentacji wyników zadania i wypełnionej karty pracy oraz testów wielokrotnego wyboru i testów praktycznych wraz z kryteriami oceny i schematem punktowania. W ocenie będą uwzględniane kryteria ogólne: zawartość merytoryczna prezentacji, sposób prezentacji (układ, czytelność, czas), poprawność wypełnienia karty pracy, wyniki testów pisemnych, wyniki obserwacji pracy ucznia. Pytania powinny dotyczyć swym zakresem umiejętności ćwiczonych podczas wykonywania zadania. Ilość poprawnie udzielonych odpowiedzi pozwala określić stopień opanowania efektów kształcenia.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

4.2. Opracowanie konstrukcyjne wzorów

4.2. Opracowanie konstrukcyjne wzorów			
Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Material nauczania
A.52.1(4)1 scharakteryzować warunki techniczne materiałów i półproduktów stosowanych do produkcji obuwia;	P	C	<ul style="list-style-type: none"> • Technologiczność konstrukcji obuwia. • Kryteria doboru surowców do produkcji obuwia. • Zasady opracowania konstrukcyjnego wzorów obuwia. • Elementy dokumentacji projektowej obuwia. • Dokumentacja konstrukcyjna podstawowa i towarzysząca. • Normy stosowane w konstrukcji obuwia. • Normowanie zużycia materiałów obuwniczych.
A.52.1(4)2 zanalizować zależności między wymaganiami technologicznymi surowców do produkcji obuwia a jego właściwościami użytkowymi;	P	D	
A.52.1(5)1 zaproponować kompozycje układów materiałowych do różnych typów i wzorów obuwia;	P	D	
A.52.1(5)2 ocenić przydatność surowców do produkcji obuwia;	P	D	
A.52.2(2)1 zaproponować projektową specyfikację wzoru obuwia;	P	D	
A.52.2(2)2 wykonać dokumentację projektową obuwia;	P	C	
A.52.2(7)1 wykonać kalkulację wstępnego zużycia materiałów podstawowych do produkcji obuwia;	P	C	
A.52.2(7)2 wykonać kalkulację wstępnego zużycia materiałów pomocniczych w procesie produkcji obuwia;	P	C	
A.52.(2)(7)3 zanalizować w oparciu o dane zużycia materiałowego ekonomiczność konstrukcji wzoru.	PP	D	
<p>Planowane zadania</p> <p>Układy materiałowe stosowane w obuwiu Zaprojektuj układ materiałowy dla kozaka damskiego. Wyniki zadania zaprezentuj na forum klasy (do 10 min.) oraz przełącz do oceny wypełnioną kartę pracy obejmującą opracowanie kompozycji materiałów wierzchnich i spodowych dla zimowego obuwia damskiego. Uzasadnij zaproponowane rozwiązania materiałowe. Zadanie wykonaj indywidualnie, korzystając z dostępnych pomocy dydaktycznych. Dokonaj samooceny poprawności wykonania zadania.</p>			
<p>Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne Zajęcia edukacyjne mogą być prowadzone w systemie klasowo-lekcyjnym, w pracowni projektowania obuwia lub bezpośrednio u producentów obuwia w działach projektowo-konstrukcyjnych, wyposażonych w: modele obuwia, próbki materiałów podstawowych i pomocniczych, katalogi wyrobów</p>			

4.2. Opracowanie konstrukcyjne wzorów

obuwniczych), stanowisko komputerowe dla nauczyciela z dostępem do Internetu, stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla jednego ucznia), drukarki, skanery i plotery (po jednym urządzeniu na cztery stanowiska komputerowe), pakiet programów biurowych, programy do komputerowego wspomaganie projektowania obuwia, projektor multimedialny,

Środki dydaktyczne

Materiały dydaktyczne i techniczne środki kształcenia: katalogi wyrobów i materiałów obuwniczych, opracowania dokumentacji projektowo-konstrukcyjnej, zestawy kopyt, materiały do wykonywania modeli, modele anatomiczne człowieka, dokumentacja projektowa wzorów obuwia, zestawy ćwiczeń, instrukcje do wykonywania ćwiczeń, karty pracy dla uczniów.

Zalecane metody dydaktyczne

Dział programowy „Opracowanie konstrukcyjne” wymaga stosowania aktywizujących metod nauczania, z uwzględnieniem metody ćwiczeń, projektów, łączenia teorii z praktyką, korzystania z innych niż podręcznikowe źródła informacji. Zaplanowane do osiągnięcia efekty kształcenia umożliwiają uczniom zapoznanie się z teorią i praktycznym zastosowaniem zasad konstrukcyjnego opracowania zaprojektowanych wzorów obuwia. Dominującymi metodami nauczania powinny być metody problemowe: dyskusji związanej z wykładem i symulacyjne oraz praktyczne: ćwiczeń i projektów. Metody te są poprzedzone pokazem z objaśnieniem.

Uczniowie otrzymają zróżnicowane pomoce dydaktyczne do ćwiczenia umiejętności prowadzących do sporządzenia pełnej dokumentacji projektowej obuwia.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Sprawdzanie efektów nauczania proponuje się prowadzić na podstawie prezentacji wyników zadania i wypełnionej karty pracy oraz testów wielokrotnego wyboru i testów praktycznych wraz z kryteriami oceny i schematem punktowania. W ocenie będą uwzględniane kryteria ogólne: zawartość merytoryczna prezentacji, sposób prezentacji (układ, czytelność, czas), poprawność wypełnienia karty pracy, wyniki testów pisemnych, wyniki obserwacji pracy ucznia. Pytania powinny dotyczyć swym zakresem umiejętności ćwiczonych podczas wykonywania zadania. Ilość poprawnie udzielonych odpowiedzi pozwala określić stopień opanowania efektów kształcenia.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

5. Organizacja produkcji obuwia

5.1. Planowanie produkcji obuwia

5.2. Nadzorowanie produkcji obuwia

5.1. Planowanie produkcji obuwia			
Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Material nauczania
PKZ(A.u)(4)1 rozróżnić sposób ruchomy i nieruchomy połączenia części maszyn;	P	B	<ul style="list-style-type: none"> Mechanizmy robocze maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji obuwia. Połączenia rozłączne i nierozłączne części maszyn obuwniczych. Przekładnie mechaniczne. Symbole graficzne stosowane na schematach elektrycznych i mechanicznych. Struktura procesu produkcyjnego. Cykl produkcyjny. Typy i odmiany organizacji produkcji. Rodzaje dokumentów technicznych wyrobu. Dokumenty określające proces technologiczny produkcji obuwia i środki technologiczne. Karty produkcyjne i technologiczne.
PKZ(A.u)(4)2 rozróżnić elementy maszyn konstrukcyjne i montażowe;	P	B	
PKZ(A.u)(4)3 opisać procesy technologiczne montażu części maszyn i urządzeń mechanicznych stosowanych w produkcji obuwia;	PP	B	
PKZ(A.u)(5)1 scharakteryzować proces montażu podzespołów, zespołów lub mechanizmów maszyn na konkretnym przykładzie;	P	C	
PKZ(A.u)(5)2 zaproponować plan demontażu zespołów podczas przeglądu technicznego;	P	D	
PKZ(A.u)(5)3 określić zużycie i uszkodzenie maszyn i urządzeń po demontażu;	PP	C	
PKZ(A.u)(6)1 zaplanować sposób diagnostyki obiektów technicznych;	P	D	
PKZ(A.u)(6)2 ocenić stan techniczny maszyn i urządzeń na podstawie pomiarów wykonanych w procesie diagnozowania;	PP	D	
PKZ(A.u)(6)3 wskazać przyczyny nieudanych i uszkodzeń poszczególnych układów, zespołów i mechanizmów maszyn i urządzeń oraz zakres napraw;	PP	B	
PKZ(A.u)(6)4 zaproponować części zamienne;	P	D	
A.52.2(3)1 scharakteryzować rodzaje dokumentów technicznych w toku produkcji obuwia;	P	C	
A.52.2(3)2 opracować dokumenty określające przebiegi	P	D	

5.1. Planowanie produkcji obuwia			
procesów technologicznych;			<ul style="list-style-type: none"> • Zasady racjonalnego rozmieszczenia stanowisk roboczych w toku produkcji obuwia. • Metody ustalania czasu pracy. • Normy czasu pracy. • Techniki i sposoby ustalania norm zużycia materiałów podstawowych i pomocniczych. • Gospodarka materiałowa. • Rodzaje norm i ich zastosowanie. • Ewidencja norm zużycia. • Dokumentacja norm zużycia.
A.52.2(3)3 wyjaśnić zasady obiegu dokumentacji technicznej i technologicznej w przedsiębiorstwie obuwniczym;	P	C	
A.52.2(4)1 sklasyfikować kryteria rozmieszczenia stanowisk roboczych w procesie produkcji obuwia;	P	C	
A.52.2(4)2 opracować model rozmieszczenia stanowisk roboczych w procesie produkcji obuwia;	PP	D	
A.52.2(8)1 porównać metody ustalania czasu pracy;	P	C	
A.52.2(8)2 określić normy czasu pracy w procesie produkcji obuwia;	P	C	
OMZ(1)1 dokonać analizy przydzielonych zadań;	P	C	
A.52.2(7)2 obliczyć normę netto, brutto oraz procent odpadu;			
OMZ(1)2 zaplanować pracę zespołu.	P	C	
Planowane zadania			
Normowanie czasu pracy wykonania operacji technologicznych			
<p>Na podstawie otrzymanej dokumentacji technologicznej obuwia i elementów cholewki ustal normę czasu [min./szt.] dla operacji łączenia obłożyn cholewki w pięcie szwem zszywanym. Wartości czasów jednostkowego i przygotowawczo-zakończeniowego odczytaj z gotowych zestawień tabelarycznych zawartych w dokumentacji uzyskanej w ramach współpracy z zakładami produkującymi obuwie lub dokonaj pomiarów rzeczywistych w technologicznej pracowni szkolnej. Wyniki zadania zaprezentuj w na forum całej klasy (10 minut) oraz przekaż do oceny wypełnioną kartę pracy obejmującą: omówienie struktury normy czasu pracy i ćwiczenia utrwalająco-sprawdzające wyznaczania pracochłonności operacji technologicznych oraz zestawienie obliczeń rachunkowych wymaganych w zadaniu.</p> <p>Zadanie wykonaj indywidualnie, korzystając z dostępnych pomocy dydaktycznych graficznych, książkowych, norm zakładowych. Dokonaj samooceny poprawności wykonania zadania.</p>			
Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne			
Zajęcia edukacyjne mogą być prowadzone bezpośrednio u producentów obuwia lub w pracowni technologicznej wyposażonej w środki dydaktyczne ilustrujące sposób wykonania operacji technologicznych montażu cholewek, maszynę słupową jednoigłową, materiały			

5.1. Planowanie produkcji obuwia

pomocnicze do szycia (igły, nici), elementy wierzchu obuwia, stoper.

Środki dydaktyczne

Prezentacje multimedialne z zakresu prowadzenia procesów technologicznych w poszczególnych fazach produkcji obuwia, dokumentacja techniczno-technologiczna, elementy wierzchu obuwia, urządzenia multimedialne, instrukcja do wykonywania zadań, pakiety edukacyjne dla uczniów, karty pracy dla uczniów, maszyny, narzędzia i urządzenia szwalnicze do dołączenia elementów obuwia w cholewkę, plansze poglądowe ze wzorcami wykonania operacji technologicznych, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń.

Zalecane metody dydaktyczne

Dział programowy „Planowanie produkcji obuwia” wymaga stosowania aktywizujących i symulacyjnych metod nauczania, z uwzględnieniem metody ćwiczeń, projektów, łączenia teorii z praktyką, korzystania z innych niż podręcznikowe źródeł informacji. Zaplanowane do osiągnięcia efekty kształcenia umożliwiają uczniom zapoznanie się z zagadnieniami planowania i rozliczania produkcji oraz fazą opracowania dokumentacji procesów przemysłu obuwniczego. Ćwiczenia będą poprzedzane pokazem z objaśnieniami.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Sprawdzanie efektów nauczania proponuje się prowadzić na podstawie prezentacji wyników przydzielonych zadań lub ćwiczeń, testów wielokrotnego wyboru i testów praktycznych wraz z kryteriami oceny i schematem punktowania z obszaru technicznego przygotowania oraz obsługi produkcji obuwia. W ocenie będą uwzględniane kryteria ogólne: zawartość merytoryczna prezentacji zadań, sposób prezentacji (układ, czytelność, czas), poprawność wykonania zadań, poprawność wypełnienia kart pracy, wyniki testów pisemnych, obserwacja pracy ucznia i notowanie jej wyników w karcie obserwacji. Pytania powinny dotyczyć swym zakresem umiejętności ćwiczonych podczas wykonywania zadań. Ilość poprawnie udzielonych odpowiedzi pozwala określić stopień opanowania efektów nauczania.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

5.2. Nadzorowanie produkcji obuwia

Uszczegółowione efekty kształcenia	Poziom	Kategoria	Materiał nauczania
------------------------------------	--------	-----------	--------------------

5.2. Nadzorowanie produkcji obuwia			
Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	wymagań programowych	taksonomiczna	
PKZ(A.u)(7)1 zastosować programy komputerowe wspomagające gospodarowanie surowcami, półproduktami i materiałami pomocniczym do produkcji obuwia;	P	C	<ul style="list-style-type: none"> • Programy komputerowe wspomagające procesy produkcji obuwia. • Systemy automatyzacji produkcji obuwia. • Formy organizacji produkcji obuwia. • Powiązania kooperacyjne między stanowiskami roboczymi i modułami produkcyjnymi. • Metody rozmieszczenia obiektów produkcyjnych. • Metody nadzorowania procesów produkcji obuwia. • Komunikacja interpersonalna. • Nadzór technik, zasad i systemów rozkroju elementów wierzchowych i spodowych obuwia. • Nadzór metod i technik obróbki elementów obuwia. • Nadzór operacji technologicznych podczas łączenia cholewek. • Nadzór operacji i zabiegów technologicznych montażu i wykończenia obuwia.
PKZ(A.u)(7)2 zastosować programy komputerowe wspomagające produkcję obuwia;	P	C	
A.52.2(5)1 scharakteryzować formy organizacji produkcji obuwia;	P	C	
A.52.(2)5)2 przewidzieć powiązania kooperacyjne między stanowiskami roboczymi i modułami produkcyjnymi;	P	D	
A.52.2(5)3 zaplanować sposób rozmieszczenia obiektów produkcyjnych w zależności od formy organizacji produkcji;	PP	D	
A.52.2(6)1 scharakteryzować metody nadzorowania procesu produkcji obuwia;	P	C	
A.52.2(6)2 zaproponować harmonogram działań kontrolnych procesów produkcji obuwia;	P	D	
A.52.2(6) nadzorować proces rozkroju materiałów oraz montażu i wykończenia obuwia			
OMZ(2)1 rozpoznać kompetencje i umiejętności osób w zespole;	P	C	
OMZ(2)2 rozdzielić zadania według umiejętności i kompetencji członków zespołu;	P	C	
OMZ(3)1 zmobilizować współpracowników do wykonywania zadań;	P	C	
OMZ(3)2 wydawać dyspozycje osobom realizującym poszczególne zadania;	P	C	
OMZ(4)1 monitorować jakość wykonywanych zadań;	P	C	
OMZ(4)2 ocenić jakość wykonanych zadań według przyjętych kryteriów;	P	C	
OMZ(5)1 zaproponować zmiany w organizacji pracy mające na celu poprawę wydajności i jakości pracy;	P	C	

5.2. Nadzorowanie produkcji obuwia			
OMZ(5)2 zaproponować rozwiązania techniczne mające na celu poprawę wydajności i jakości pracy;	P	C	
OMZ(6)1 słuchać argumentów i wyjaśnień współpracowników;	P	C	
OMZ(6)2 argumentować swoje decyzje w rozmowach ze współpracownikami;	P	C	
OMZ(6)3 zastosować właściwe formy komunikacji interpersonalnej.	P	C	
Planowane zadania			
Rozmieszczenie stanowisk pracy w systemie potokowym			
<p>Na podstawie otrzymanej dokumentacji technologicznej czółenka damskiego zaplanuj rozmieszczenie jednostkowych stanowisk roboczych na szwalni, w potokowym systemie produkcji. Określ trasę przebiegu przedmiotu produkcji, wskaż kierunek przepływu. Wyniki zadania zaprezentuj na forum klasy (10 min.) oraz przekaż do oceny wypełnioną kartę pracy obejmującą: omówienie sposobu powiązania stanowisk roboczych w określone formy organizacji procesu produkcji obuwia, ćwiczeń utrwalająco-sprawdzających z zakresu form organizacji produkcji obuwia oraz wykreślenie schematu planu przebiegu przedmiotu produkcji na kolejne stanowiska robocze.</p> <p>Zadanie wykonaj indywidualnie, korzystając z dostępnych pomocy dydaktycznych graficznych i książkowych. Dokonaj samooceny poprawności wykonania zadania.</p>			
Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne			
<p>Zajęcia edukacyjne mogą być prowadzone bezpośrednio u producentów obuwia lub w pracowni technologicznej wyposażonej w środki dydaktyczne ilustrujące sposób wykonania operacji technologicznych montażu cholewek, maszyny, narzędzia i urządzenia szwalnicze, materiały pomocnicze do szycia (igły, nici) oraz stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) z oprogramowaniem wspomagającym organizację produkcji obuwia.</p>			
Środki dydaktyczne			
<p>Prezentacje multimedialne z zakresu prowadzenia procesów technologicznych w poszczególnych fazach produkcji obuwia, dokumentacja technologiczna i organizacyjna konkretnych wzorów obuwia, urządzenia multimedialne. Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń. Instrukcje do wykonywania zadań, karty pracy dla uczniów. Komputer z dostępem do Internetu i oprogramowaniem wspomagającym organizację produkcji obuwia.</p>			
Zalecane metody dydaktyczne			
<p>Dział programowy „Nadzorowanie produkcji obuwia” wymaga stosowania aktywizujących i symulacyjnych metod nauczania, z uwzględnieniem metody ćwiczeń, projektów, łączenia teorii z praktyką, korzystania z innych niż podręcznikowe źródeł informacji. Zaplanowane do osiągnięcia efekty kształcenia umożliwiają uczniom zapoznanie się z metodyką nadzorowania toku produkcji obuwia oraz</p>			

5.2. Nadzorowanie produkcji obuwia

stosowania dokumentacji techniczno-technologicznej i organizacyjnej jako narzędzia monitorowania procesów wytwarzania w przemyśle obuwniczym. Dominującą metodą będą ćwiczenia. Uczniowie otrzymają zróżnicowane pomoce dydaktyczne do ćwiczenia umiejętności prowadzących do sporządzenia technicznej dokumentacji wzoru obuwia. Ćwiczenia będą poprzedzane pokazem z objaśnieniami.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Sprawdzanie efektów nauczania proponuje się prowadzić na podstawie prezentacji wyników zadania i wypełnionej karty pracy oraz testów wielokrotnego wyboru i testów praktycznych wraz z kryteriami oceny i schematem punktowania z zagadnień zastosowania wspomaganie komputerowego w produkcji obuwia oraz organizacyjnego rozmieszczenia stanowisk roboczych. W ocenie będą uwzględniane kryteria ogólne: zawartość merytoryczna prezentacji, sposób prezentacji (układ, czytelność, czas), poprawność wypełnienia karty pracy, wyniki testów pisemnych, obserwacja pracy ucznia i notowanie jej wyników w karcie obserwacji. Pytania powinny dotyczyć swym zakresem umiejętności ćwiczonych podczas wykonywania zadań. Ilość poprawnie udzielonych odpowiedzi pozwala określić stopień opanowania efektów kształcenia.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

6 Kontrolowanie jakości w procesach wytwarzania obuwia

6.1. Ocena materiałów podstawowych i pomocniczych

6.2. Kontrola jakości w toku produkcji i ocena gotowego obuwia

6.1. Ocena materiałów podstawowych i pomocniczych

Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Materiał nauczania
KPS(3)1 przewidzieć skutki niewłaściwego doboru materiałów do produkcji obuwia;	P	D	• Fizykomechaniczne właściwości materiałów obuwniczych.
PKZ(A.u)(2)1 scharakteryzować badania wynikające z deformacji materiałów obuwniczych pod wpływem rozciągania;	P	B	

6.1. Ocena materiałów podstawowych i pomocniczych			
PKZ(A.u)(2)2 określić zachowanie materiałów obuwniczych w kontakcie z wodą;	P	A	<ul style="list-style-type: none"> • Zwilżalność, przemakalność, nasiąkliwość, przepuszczalność wody. • Sorpcja, desorpcja i przepuszczalność pary wodnej. • Przepuszczalność powietrza. • Odporność termiczna powłok kryjących. • Odporność materiałów wierzchnich i podeszwowych obuwia na ścieranie. • Badania chemiczne skór obuwniczych. • Właściwości klejów. • Parametry wilgotnego powietrza, charakterystyka, metody pomiaru. • Przygotowanie próbek do badań. • Klimatyzowanie próbek. • Metody badań właściwości materiałów, normy EN-ISO. • Narzędzia miernicze:
PKZ(A.u)(2)3 zdefiniować badania istotne z punktu widzenia porowatości materiałów;	P	B	
PKZ(A.u)(2)4 określić wpływ temperatury i różnych czynników zewnętrznych na zachowanie materiałów;	P	A	
PKZ(A.u)(2)5 określić odporność materiałów podeszwowych i wierzchnich na ścieranie;	P	A	
PKZ(A.u)(2)6 scharakteryzować badania chemiczne istotne dla materiałów obuwniczych;	P	B	
PKZ(A.u)(3)2 zaproponować metody pomiaru wilgotnego powietrza;	P	C	
PKZ(A.u)(3)3 określić dopuszczalne odchylenia wilgotności względnej i temperatury powietrza dla normalnych warunków klimatycznych;	P	C	
PKZ(A.u)(3)4 zmierzyć wilgotność względną i temperaturę powietrza w laboratoriach badawczych;	P	C	
A.52.1(1)1 scharakteryzować metody badań do oznaczania właściwości materiałów;	P	B	
A.52.1(1)3 podać normy, instrukcje i metodyki do oceny właściwości materiałów;	P	A	
A.52.1(2)1 zastosować urządzenia i aparaturę badawczą do oceny materiałów obuwniczych;	P	C	
A.52.1(2)2 sklasyfikować przyrządy do oceny półproduktów;	P	C	
A.52.1(2)3 ocenić wskaźniki pomiaru właściwości materiałów;	P	C	
A.52.1(2)4 ocenić jakość półproduktów;	P	C	
A.52.1(3)1 zastosować metody organoleptyczne do oceny materiałów;	P	C	
A.52.1(3)2 zastosować metody laboratoryjne do oceny przydatności materiałów	P	C	
A.52.1(3)5 zanalizować wyniki badań i opracować wnioski;	P	D	

6.1. Ocena materiałów podstawowych i pomocniczych			
A.52.1(6)1 podać kryteria doboru kleju;	P	A	aparatura badawcza, wzorce.
A.52.1(6)3 rozróżnić kleje stosowane w obuwnictwie;	P	B	
A.52(1(6)4 uzasadnić dobór odpowiedniego rodzaju kleju w poszczególnych etapach łączenia elementów obuwia.	P	B	
Planowane zadania			
Ocena właściwości materiałów obuwniczych			
Dokonaj oceny materiałów obuwniczych stosowanych do produkcji określonego typu obuwia (np. obuwie sportowe). Dobierz aparaturę i urządzenia pomiarowe oraz metodykę badań. Dokonaj pomiaru określonych wskaźników i oceń otrzymane materiały. Ocenie będą podlegać: wybór obuwia, umiejętność stosowania metodyki badań i aparatury badawczej, interpretacja wyników badań. Zadanie wykonaj w grupach 2–3-osobowych. Otrzymane wyniki zestaw w tabeli, dokonaj ich analizy i przekaz do oceny.			
Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne			
Zajęcia powinny być prowadzone w pracowni materiałoznawstwa wyposażonej w stanowiska do badań laboratoryjnych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) oraz urządzenia pomiarowe i aparaturę badawczą do oceny właściwości materiałów obuwniczych, próbki materiałów podstawowych i pomocniczych, tablice i foliogramy ilustrujące topograficzną i histologiczną budowę skóry, proces produkcji materiałów włókienniczych, tworzyw skóropodobnych, proces wyprawy skóry, wady i uszkodzenia materiałów, aparaturę kontrolno-pomiarową, normy dotyczące wytwarzania obuwia;			
Środki dydaktyczne			
Instrukcje obsługi urządzeń i aparatury do pomiaru właściwości materiałów, metodyki badań, katalogi norm EN-ISO, wzorce obuwia różnych gatunków, elementy obuwia na poszczególnych etapach montażu, katalogi materiałów obuwniczych, literatura fachowa, czasopisma branżowe, próbki materiałów podstawowych i pomocniczych, tablice i foliogramy ilustrujące topograficzną i histologiczną budowę skóry, proces produkcji materiałów włókienniczych, tworzyw skóropodobnych, proces wyprawy skóry, wady i uszkodzenia materiałów.			
Zalecane metody dydaktyczne			
W procesie nauczania proponuje się stosować następujące metody: dyskusja dydaktyczna, metoda tekstu przewodniego, pokaz z objaśnieniem oraz ćwiczenia laboratoryjne. Najwięcej czasu powinno poświęcić się na ukształtowanie umiejętności związanych z techniką wykonywania pomiarów właściwości materiałów obuwniczych i oceną wyników badań.			
Formy organizacyjne			
Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub praca w grupach. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.			
Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia			

6.1. Ocena materiałów podstawowych i pomocniczych

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się systematycznie przez cały czas realizacji treści programowych, na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć.

Dokonując kontroli w formie ustnej należy zwracać uwagę na: umiejętność wykorzystywania zdobytej wiedzy w praktyce, jakość wypowiedzi, poprawne stosowanie pojęć technicznych oraz wnioskowanie. Kontrolę poprawności wykonania ćwiczenia należy prowadzić podczas jego realizacji i po wykonaniu. Na zakończenie realizacji programu proponuje się przeprowadzić test wielokrotnego wyboru sprawdzający ukształtowane umiejętności oraz przygotowanie prezentacji z przeprowadzonych badań.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela sposobów sprawdzania osiągnięć słuchacza.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

6.2. Kontrola jakości w toku produkcji i ocena gotowego obuwia

Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Materiał nauczania
PKZ(A.u)(3)1 scharakteryzować parametry wilgotnego powietrza;	P	C	<ul style="list-style-type: none">• Ocena jakościowa gotowego obuwia.• Kontrola międzyoperacyjna.• Kontrola rozkroju i opracowania części składowych obuwia.• Kontrola szwalni.• Kontrola poszczególnych faz montażu obuwia.• Metody klasyfikacji jakościowej gotowych wyrobów.• Sposoby i technika jakościowej oceny obuwia w zakresie prawidłowości montażu.
PKZ(A.u)(3)5 zmierzyć wilgotność względną i temperaturę powietrza w oddziałach produkcyjnych;	P	C	
A.52.1(1)2 określić metody badań do oznaczania półproduktów;	P	A	
A.52.1(1)4 określić normy, instrukcje i metodyki w kontroli międzyoperacyjnej;	P	A	
A.52.1(1)5 określić narzędzia miernicze stosowane w kontroli międzyoperacyjnej;	P	A	
A.52.1(2)2 sklasyfikować przyrządy do oceny półproduktów;	P	D	
A.52.1(2)5 ocenić jakość półproduktów;	P	C	
A.52.1(3)3 zastosować doświadczalne użytkowanie wyrobów gotowych;	P	C	
A.52.1(3)4 wykonać kontrolę międzyoperacyjną;	P	C	
A.52.1(6)2 scharakteryzować warunki jakie powinny spełniać	P	B	

6.2. Kontrola jakości w toku produkcji i ocena gotowego obuwia			
połączenia klejone;			<ul style="list-style-type: none"> • Błędy materiałowe i produkcyjne w gotowym obuwii. • Struktura i zastosowanie PKWiU.
A.52.2(1)1 określić strukturę PKWiU;	P	C	
A.52.2(1)2 zastosować zasady grupowań PKWiU dla obuwia.	P	C	
<p>Planowane zadania</p> <p>Ocena jakości obuwia Wykonaj ocenę prawidłowości montażu oraz wymiarów zewnętrznych i wewnętrznych gotowego obuwia. Przystępując do wykonania zadania: zapoznaj się z normą, przedstawiającą pełny wykaz błędów materiałowych i produkcyjnych, dobierz metody i technikę jakościowej oceny obuwia, wytypuj przyrządy do sprawdzenia obuwia, określ miejsca jakościowej oceny w gotowym obuwii, przeprowadź ocenę jakościową gotowego obuwia w zakresie prawidłowości montażu, zestaw w tabeli błędy produkcyjne występujące w obuwii. Ocenie będą podlegać: umiejętność stosowania metod i technik do jakościowej oceny obuwia, poprawność oceny błędów i nieprawidłowości występujących w obuwii. Zadanie wykonaj w grupach 2–3-osobowych. Wybierz lidera grupy, który przedstawi wyniki prac na forum klasy.</p>			
<p>Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne Zajęcia powinny być prowadzone w pracowni materiałoznawstwa wyposażonej w stanowiska do badań laboratoryjnych (jedno stanowisko dla czterech uczniów) oraz urządzenia pomiarowe i aparaturę badawczą do oceny właściwości materiałów obuwniczych, próbki materiałów podstawowych i pomocniczych, tablice i foliogramy ilustrujące topograficzną i histologiczną budowę skóry, proces produkcji materiałów włókienniczych, tworzyw skóropodobnych, proces wyprawy skóry, wady i uszkodzenia materiałów, aparaturę kontrolno-pomiarową, normy dotyczące wytwarzania obuwia.</p> <p>Środki dydaktyczne Instrukcje obsługi urządzeń i aparatury do pomiaru właściwości materiałów, metodyki badań katalogi norm EN-ISO, wzorce obuwia różnych gatunków, elementy obuwia na poszczególnych etapach montażu, katalogi materiałów obuwniczych, literatura fachowa, czasopisma branżowe, próbki materiałów podstawowych i pomocniczych, tablice i foliogramy ilustrujące topograficzną i histologiczną budowę skóry, proces produkcji materiałów włókienniczych, tworzyw skóropodobnych, proces wyprawy skóry, wady i uszkodzenia materiałów. Katalogi norm EN-ISO, wzorce obuwia różnych gatunków, elementy obuwia na poszczególnych etapach montażu, literatura fachowa, czasopisma branżowe.</p>			

6.2. Kontrola jakości w toku produkcji i ocena gotowego obuwia
<p>Zalecane metody dydaktyczne Zalecanymi metodami są aktywizujące metody kształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem metody ćwiczeń, dyskusji dydaktycznej. Dominującymi metodami powinny być np.: metoda tekstu przewodniego, ćwiczeń praktycznych.</p> <p>Formy organizacyjne Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.</p>
<p>Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczących się proponuje się przeprowadzenie testu wielokrotnego wyboru oraz przygotowanie projektów z wykonanych ćwiczeń.</p>
<p>Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające: dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia, dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.</p>

Praktyki zawodowe

Praktyki zawodowe			
Uszczegółowione efekty kształcenia Uczeń po zrealizowaniu zajęć potrafi:	Poziom wymagań programowych	Kategoria taksonomiczna	Materiał nauczania
BHP(4)3 zapobiegać zagrożeniom dla zdrowia i życia człowieka związanym z wykonywaniem zadań zawodowych;	P	D	<ul style="list-style-type: none"> • Kodeks pracy. • Czynniki szkodliwe dla zdrowia i życia występujące w toku produkcji obuwia. • Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska obowiązujące podczas produkcji obuwia.
BHP(7)2 zorganizować stanowisko pracy zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy;	P	D	
BHP(8)2 zastosować środki ochrony indywidualnej;	P	D	
BHP(9)1 przestrzegać zasad bezpieczeństwa i higieny pracy stosując instrukcje stanowiskowe;	P	D	
PKZ(A.e)(7)3 odczytać dokumentację techniczną i technologiczną;	P	D	
PKZ(A.e)(7)4 posłużyć się dokumentacją techniczno-	P	D	

Praktyki zawodowe			
technologiczną we wszystkich fazach produkcji;			<ul style="list-style-type: none"> • Dokumentacja procesu produkcji obuwia. • Technologia rozkroju i opracowania elementów obuwia. • Technologia montażu cholewek obuwia. • Technologia montażu i wykończenia obuwia.
PKZ(A.e.)(11)2 obsługiwać maszyny sterowane komputerowo;	P	D	
<p>Planowane zadania</p> <p>Łączenia elementów obuwia różnymi metodami</p> <p>Na podstawie otrzymanej dokumentacji technologicznej obuwia ustal kolejność zabiegów dla zadanej operacji technologicznej(np. łączenia tylnych brzegów obłożeń). Wykonaj łączenia tylnych brzegów obłożeń wybraną metodą. Zwróć uwagę na dobór: maszyn, narzędzi, urządzeń i materiałów pomocniczych oraz metody łączenia elementów cholewki w pięcie.</p> <p>Zadanie wykonaj indywidualnie, korzystając z dostępnych pomocy dydaktycznych. Wykonaną pracę porównaj z przygotowanym wzorcem i dokonaj samooceny poprawności jego wykonania.</p>			
<p>Warunki osiągnięcia efektów kształcenia w tym środki dydaktyczne, metody, formy organizacyjne</p> <p>Zajęcia edukacyjne powinny być prowadzone w przedsiębiorstwach produkcyjnych wyposażonych w:</p> <p>a) stanowiska wykonywania elementów obuwia (jedno stanowisko dla czterech uczniów) wyposażone w: wycinarkę, dwojarkę, perforowarkę, numerowarkę, przybijarkę usztywniaczy, formowarkę podpodeszew, ścierarkę, ścieniarkę zakładek, formowarkę zakładek, frezarkę brzegów, stanowisko komputerowe z systemem CAM (ang. Computer Aided Manufacturing) do wycinania elementów; urządzenia i narzędzia: wycinaki, matryce do perforowania, formy do formowania elementów spodu, nóż szewski, nożyce, podkłady do wycinania, urządzenie do składania materiałów sztucznych w warstwy, stojak na skóry wierzchnie, regały na narzędzia, pojemniki na wycięte elementy, grubościomierz, lupę;</p> <p>b) stanowiska montażu cholewek (jedno stanowisko dla czterech uczniów) wyposażone w: ścieniarkę brzegów elementów, nakładarkę podnosków, nakładarkę międzypodeszewek, żelazko elektryczne, opalarkę brzegów, palnik gazowy, maszynę płaską jednoigłową, maszynę płaską zyg-zak, maszynę słupkową i płaską dwuigłową, maszynę słupkową jednoigłową z mechanizmem obcinającym, rozprasowywacz szwów, lamowarkę, krążkowarkę ręczną i mechaniczną, stół metalowy z wyciągiem wentylacyjnym, młoteczek z nakłuwakiem do zawijania, zawijarkę, młotek szewski, nóż szewski, dziurkacz do wycinania otworów, igły maszynowe, regały i pojemniki na części obuwia;</p> <p>c) stanowiska montażu obuwia (jedno stanowisko dla czterech uczniów) wyposażone w: klamerkowarkę, obciążarkę zakładek, przyczepiarkę</p>			

Praktyki zawodowe

pięt, ćwiekarkę, stabilizator kształtu cholewki, draparkę, aktywizator błony klejowej, prasę do przyklejania spodów, przybijarkę obcasów, szczotkarkę, wygładzarkę cholewek, wyzuwarkę kopyt, urządzenia i narzędzia: stół metalowy z wyciągiem wentylacyjnym, komplet kopyt, nóż szewski, wyciągacz klamerek, kleszcze, młotek, obcęgi, oprzyrządowanie do ćwiekarek, wymienne frezy, pojemniki na kopyta, regał na cholewki.

Środki dydaktyczne

Katalogi, prospekty i dokumentacje techniczne maszyn i urządzeń, instrukcje stanowiskowe, plansze poglądowe: układ topograficzny skóry, kierunki najmniejszej ciągliwości skóry, metody i systemy rozkroju skór, wzorcowy układ elementów obuwia na materiale, części składowe obuwia, wykresy ścieniania elementów, plansze poglądowe ze wzorcami wykonania operacji technologicznych, tablice z wykazem błędów materiałowych i produkcyjnych, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, półprodukty oraz obuwie z typowymi i niedopuszczalnymi wadami materiałowymi i produkcyjnymi, części maszyn, połączenia maszyn i mechanizmy robocze maszyn i urządzeń, filmy dydaktyczne ilustrujące operacje technologiczne instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, instrukcje stosowania klejów i środków wykańczalniczych, wzory opakowań, elementy wierzchu obuwia, plansze poglądowe ze wzorcami wykonania operacji technologicznych.

Zalecane metody dydaktyczne

Zalecane metody to instruktaż i ćwiczenia praktyczne, które kształtują kompetencje do wykonywania zadań zawodowych w zawodzie technika obuwia. Uczeń powinien być przygotowany do wykonywania ćwiczeń o charakterze poszukiwawczym.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: indywidualnie lub grupowo. Zajęcia należy prowadzić w grupach maksymalnie 15-osobowych.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania efektów kształcenia

Uczniowie powinni obserwować czynności zawodowe pracowników przedsiębiorstwa, wykonywać zadania zawodowe pod kierunkiem opiekuna praktyk/instruktora i samodzielnie realizować powierzone czynności. Sprawdzanie efektów kształcenia będzie przeprowadzone na podstawie obserwacji pracy ucznia i notowaniu jej wyników w karcie obserwacji oraz w formie sprawdzianu praktycznego symulowanego. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: poprawność wykonywanych zadań, stosowanie się do poleceń przełożonych, zaangażowanie w wykonywanie zadań zawodowych, przestrzeganie zasad ochrony bhp i ppoż.

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

12. ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK 1. EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA ZAWODU TECHNIK OBUWNIK ZAPISANE W ROZPORZĄDZENIU W SPRAWIE PODSTAWY PROGRAMOWEJ KSZTAŁCENIA W ZAWODACH

Efekty kształcenia
Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów
Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)
BHP(1) rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią;
BHP(2) rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce;
BHP(3) określa prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy;
BHP(4) przewiduje zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka oraz mienia i środowiska związane z wykonywaniem zadań zawodowych;
BHP(5) określa zagrożenia związane z występowaniem szkodliwych czynników w środowisku pracy;
BHP(6) określa skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka;
BHP(7) organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska;
BHP(8) stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych;
BHP(9) przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska;
BHP(10) udziela pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.
Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej (PDG)
PDG(1) stosuje pojęcia z obszaru funkcjonowania gospodarki rynkowej;
PDG(2) stosuje przepisy prawa pracy, przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych oraz przepisy prawa podatkowego i prawa autorskiego;
PDG(3) stosuje przepisy prawa dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej;
PDG(4) rozróżnia przedsiębiorstwa i instytucje występujące w branży i powiązania między nimi;
PDG(5) analizuje działania prowadzone przez przedsiębiorstwa funkcjonujące w branży;
PDG(6) inicjuje wspólne przedsięwzięcia z różnymi przedsiębiorstwami z branży;
PDG(7) przygotowuje dokumentację niezbędną do uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej;
PDG(8) prowadzi korespondencję związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej;

Efekty kształcenia
PDG(9) obsługuje urządzenia biurowe oraz stosuje programy komputerowe wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej;
PDG(10) planuje i podejmuje działania marketingowe prowadzonej działalności gospodarczej;
PDG(11) optymalizuje koszty i przychody prowadzonej działalności gospodarczej.
Język obcy ukierunkowany zawodowo (JOZ)
JOZ(1) posługuje się zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiających realizację zadań zawodowych;
JOZ(2) interpretuje wypowiedzi dotyczące wykonywania typowych czynności zawodowych artykułowane powoli i wyraźnie, w standardowej odmianie języka;
JOZ(3) analizuje i interpretuje krótkie teksty pisemne dotyczące wykonywania typowych czynności zawodowych;
JOZ(4) formułuje krótkie i zrozumiałe wypowiedzi oraz teksty pisemne umożliwiające komunikowanie się w środowisku pracy;
JOZ(5) korzysta z obcojęzycznych źródeł informacji.
Kompetencje personalne i społeczne (KPS)
KPS(1) przestrzega zasad kultury i etyki;
KPS(2) jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;
KPS(3) przewiduje skutki podejmowanych działań;
KPS(4) jest otwarty na zmiany;
KPS(5) potrafi radzić sobie ze stresem;
KPS(6) aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe;
KPS(7) przestrzega tajemnicy zawodowej;
KPS(8) potrafi ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania;
KPS(9) potrafi negocjować warunki porozumień;
KPS(10) współpracuje w zespole.
Organizacja pracy małych zespołów (OMZ)
OMZ(1) planuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań;
OMZ(2) dobiera osoby do wykonania przydzielonych zadań;
OMZ(3) kieruje wykonaniem przydzielonych zadań;
OMZ(4) ocenia jakość wykonania przydzielonych zadań;
OMZ(5) wprowadza rozwiązania techniczne i organizacyjne wpływające na poprawę warunków i jakość pracy;

Efekty kształcenia
OMZ(6) komunikuje się ze współpracownikami.
Efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru kształcenia, stanowiące podbudowę do kształcenia w zawodzie lub grupie zawodów
PKZ(A.e)
PKZ(A.e)(1) wykonuje rysunki wyrobów skórzanych;
PKZ(A.e)(2) rozróżnia rodzaje skór, tworzyw sztucznych i skóropodobnych, wyrobów włókienniczych i papierniczych;
PKZ(A.e)(3) określa topograficzny układ skór;
PKZ(A.e)(4) rozpoznaje wady i uszkodzenia skór surowych i wyprawionych;
PKZ(A.e)(5) określa właściwości materiałów stosowanych w produkcji wyrobów skórzanych;
PKZ(A.e)(6) klasyfikuje odpady powstające podczas rozkroju skór;
PKZ(A.e)(7) posługuje się dokumentacją techniczną i technologiczną;
PKZ(A.e)(8) odczytuje oznaczenia i symbole stosowane w rysunkach technicznych;
PKZ(A.e)(9) charakteryzuje narzędzia, maszyny i urządzenia stosowane w procesie produkcji wyrobów skórzanych;
PKZ(A.e)(10) lokalizuje nieprawidłowości w pracy maszyn i urządzeń;
PKZ(A.e)(11) stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.
PKZ(A.u)
PKZ(A.u)(1) projektuje wyroby skórzane, wykorzystując wiedzę z zakresu kolorystyki i kompozycji plastycznej;
PKZ(A.u)(2) określa fizykochemiczne i użytkowe właściwości materiałów;
PKZ(A.u)(3) określa warunki klimatyczne w pomieszczeniach produkcyjnych;
PKZ(A.u)(4) rozpoznaje połączenia części maszyn i urządzeń mechanicznych;
PKZ(A.u)(5) przestrzega zasad montażu i demontażu zespołów maszyn i urządzeń mechanicznych;
PKZ(A.u)(6) określa funkcje zespołów, podzespołów i mechanizmów maszyn i urządzeń mechanicznych;
PKZ(A.u)(7) stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań.
Efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie
A.52. Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania obuwia
A.52.1(1) charakteryzuje metody badań laboratoryjnych materiałów i półproduktów;
A.52.1(2) określa właściwości materiałów i półproduktów na podstawie badań laboratoryjnych;

Efekty kształcenia	
A.52.1(3)	określa przydatność materiałów podstawowych i pomocniczych stosowanych do produkcji wyrobów skórzanych;
A.52.1(4)	określa wymagania technologiczne rodzajów i gatunków skór, materiałów skóropodobnych, materiałów włókienniczych i tworzyw sztucznych;
A.52.1(5)	dobiera materiały do produkcji wyrobów skórzanych;
A.52.1(6)	określa właściwości i zastosowanie różnych rodzajów klejów;
A.52.2(1)	posługuje się Polską Klasyfikacją Wyrobów i Usług;
A.52.2(2)	opracowuje projekty obuwia i sporządza dokumentację projektową;
A.52.2(3)	sporządza dokumentację techniczną i technologiczną obuwia;
A.52.2(4)	planuje rozmieszczenie stanowisk roboczych w procesie produkcji obuwia;
A.52.2(5)	stosuje różne formy organizacji produkcji obuwia;
A.52.2(6)	nadzoruje proces produkcyjny obuwia;
A.52.2(7)	określa normy zużycia materiałów w procesie produkcji obuwia;
A.52.2(8)	ustala normy czasu pracy w procesie produkcji obuwia.

13. SPOSÓB I FORMA ZALICZENIA ZAJĘĆ:

l.p.	Nazwa zajęć	Sposób i forma zaliczenia zajęć
1	Działalność gospodarcza w przemyśle obuwniczym	Zaliczenie 75% prac ćwiczeniowych (sporządzanie i wypełnianie dokumentów) i uzyskanie 40% sumy punktów ze wszystkich sprawdzianów testowych
2	Język obcy w obuwnictwie (angielski)	Znajomość i tłumaczenie 10 stron tekstu z zakresu kaletnictwa i pojęć technologicznych .
3	Materiały obuwnicze	Uzyskanie 50% sumy punktów ze wszystkich sprawdzianów testowych.

4	Projektowanie obuwia	Zaliczenie 80% wykonywanych ćwiczeń.
5	Organizacja produkcji obuwia.	Uzyskanie 50% sumy punktów ze wszystkich sprawdzianów testowych.
6	Kontrola jakości w procesach wytwarzania obuwia	Zaliczenie 80% wykonywanych ćwiczeń.
7	Praktyka zawodowa	Zaliczenie 80% wykonywanych ćwiczeń.

14.WYKAZ LITERATURY: Wykaz literatury i niezbędnych środków dydaktycznych:

l.p.	Nazwa zajęć	Literatura
1.	Działalność gospodarcza w przemyśle obuwniczym	T. Grzelany, W. Aue, Prowadzenie działalności gospodarczej.Wyd.WSiP, Warszawa 2013
2.	Język obcy w obuwnictwie (angielski)	
3.	Materiały obuwnicze	
4.	Projektowanie obuwia	
5.	Organizacja produkcji obuwia.	
6.	Kontrola jakości w procesach wytwarzania obuwia	
7.	Praktyka zawodowa	